

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Zrinki Berečki, kao sucu pojedincu, a po prijedlogu više sudske savjetnice Daniele Kralj Poličić, u pravnoj stvari tužitelja Hrvoja Kopasića iz Zagreba, Ulica Webera Tkalčevića 44, OIB: 77904343760, protiv tuženice Olge Vrekalić iz Zagreba, Ulica Webera Tkalčevića 44, OIB: 31016261911, koju zastupa punomoćnik Marin Ivanović, odvjetnik u Zagrebu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 6. srpnja 2026., u prisutnosti tužitelja, i tuženice osobno uz zamjenika punomoćnika tuženice Vinka Vrdoljaka, odvjetnika, 27. kolovoza 2026.

p r e s u d i o j e

I/ Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženici Olgi Vrekalić iz Zagreba, Ulica Webera Tkalčevića 44, OIB: 31016261911, na ime naknade štete isplatiti tužitelju Hrvoju Kopasiću iz Zagreba, Ulica Webera Tkalčevića 44, OIB: 77904343760, iznos od 4.645,30 EUR zajedno sa zakonskim zateznima kamatama od 9. studenog 2020. do 31. prosinca 2022., po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate, po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana."

II/ Nalaže se tužitelju naknaditi tuženici trošak postupka u iznosu od 1.250,00 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 27. kolovoza 2026. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri

postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III/ Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu parničnih troškova.

Obrazloženje

1. Tužitelj u ispravljenoj tužbi od 4. veljače 2021. navodi da je tuženica 5. veljače 2019. podnijela kaznenu prijavu protiv njega zbog kaznenog djela nametljivog ponašanja iz čl. 140. st. 1. Kaznenog zakona i kaznenog djela oštećenja tuđe stvari iz čl. 235. st. 1. Kaznenog zakona te da je rješenjem Općinskog državnog odvjetništva u Zagrebu od 17. travnja 2019. kaznena prijava odbačena. Navodi da je tuženica nastavila kazneni progon kao privatna tužiteljica, a sud je i tu privatnu tužbu pravomoćno odbio. Tvrdi da je zbog navedenog bio ispitivan pred policijom i Općinskim državnim odvjetništvom te kratko pritvoren, uslijed čega su mu povrijeđeni ugled, čast i pravo osobnosti na duševno zdravlje te da je pretrpio duševne boli i strah. Tužbenim zahtjevom postavljenim u tužbi potražuje isplatu iznosa naknade za neimovinsku štetu od 35.000,00 kuna zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 16. lipnja 2021. pa do isplate, tužitelj predlaže naložiti tuženici da o svom trošku u prvom sljedećem broju novina Jutarnji list, kao i na oglasnoj ploči stambene zgrade u Zagrebu, Ulica Webera Tkalčevića 44, objavi bez komentara cijelu pravomoćnu presudu kojom je tužitelju dosuđena naknada štete, sve uz naknadu parničnog troška zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od presuđenja pa do isplate. Tužbenim zahtjevom, specificiranim na ročištu održanom 6. studenog 2025., potražuje iznos od 4.645,30 EUR na ime neimovinske naknade štete zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od 9. studenog 2020. do isplate, uz naknadu parničnog troška zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od presuđenja pa do isplate, dok je na istom ročištu tužitelj odustao od dijela tužbenog zahtjeva kojim je potraživao objavu presude u Jutarnjem listu i na oglasnoj ploči.

2. Tuženica u odgovoru na tužbu u bitnome osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva te ukazuje da je tužitelj sam doprinio konfliktom ponašanju ispisivanjem uvredljivih tekstova na zajedničkim površinama zgrade, verbalnim vrijeđanjem te vandalizmom, zbog čega da je i podnesena kaznena prijava. Ističe prigovor suodgovornosti tužitelja za nastanak i povećanje eventualne štete, kao i da se u predmetnoj sporu radi i obijesnom parničanju. Stoga tuženica tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan uz obvezu tužitelja da tuženici naknadi prouzročene parnične troškove.

3. Tijekom postupka izvođenja dokaza izvršen je uvid u rješenje Općinskog državnog odvjetništva u Zagrebu, broj: K-DO-397/19 od 17. travnja 2019. (list 3 spisa), Optužnicu (listovi 4-7 spisa), podnesak od 9. studenog 2020. (list 36 spisa), e-mail korespondencija (list 37 spisa), podnesak od 4. ožujka 2020. (list 38 spisa), rješenje Općinskog državnog odvjetništva u Zagrebu, broj: K-DO-397/19 od 17. travnja 2019. (listovi 39-41 spisa), posebno izvješće (listovi 42-45 spisa), Pouku o pravima osumnjičenika (listovi 44-45 spisa), Izviješće (listovi 48-49 spisa), Izviješće (list 50 spisa), Službena zabilješka od 27. studenog 2018. (list 51 spisa), Službena zabilješka od 5. veljače 2019. (list 52 spisa), rješenje Općinskog državnog odvjetništva u Zagrebu, broj: K-DO-397/19 od 6. veljače 2019. (listovi 53-54 spisa), provedeno je medicinsko vještačenje po Klinici za psihijatriju Vrapče, liječniku vještaku doc. prim. dr. sc. Miroslavu Hercegu (listovi 116-134 spisa), presudu ovog suda posl. broj P-1095/2019 od 31. srpnja 2024. (listovi 143-150 spisa), odgovor na žalbu od 13. rujna

2024. (list 151 spisa), žalba od 13. kolovoza 2024. (listovi 152-154 spisa), uvid u spise Općinskog državnog odvjetništva u Zagrebu posl. broj: K-DO-144/2019 i Općinskog kaznenog suda u Zagrebu posl. broj Kov-595/19 te su saslušani tužitelj (list 174 spisa) i tuženica (list 179 spisa).

4. Temeljem ocjene svih dokaza te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud nalazi da je konačno postavljeni tužbeni zahtjev neosnovan.

5. U ovom postupku nije sporna činjenica da je tuženica podnijela kaznenu prijavu protiv tužitelja zbog kaznenog djela nametljivog ponašanja iz čl. 140. st. 1. Kaznenog zakona i kaznenog djela oštećenja tuđe stvari iz čl. 235. st. 1. Kaznenog zakona koja je rješenjem Općinskog državnog odvjetništva u Zagrebu od 17. travnja 2019. odbačena. Nesporno je i da je tuženica nastavila kazneni progon kao privatna tužiteljica, a da je sud tu privatnu tužbu pravomoćno odbio.

6. Sporno je postoji li zbog navedenih radnji podnošenja kaznene prijave i preuzimanja kaznenog progona, odgovornost tuženice za štetu tužitelju.

7. Odredbom čl. 1045. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05., 41/08. i 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23., dalje ZOO) propisano je da tko drugom uzrokuje štetu dužan je nadoknaditi je, ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje.

8. Pretpostavke odgovornosti za štetu su: subjekti obveznog odnosa odgovornosti za štetu, štetna radnja štetnika, šteta, uzročna veza i protupravnost štetne radnje štetnika. Odgovornost za štetu, dakle, nastaje pod pretpostavkom da je osoba odgovorna za štetu počinila protupravnu štetnu radnju zbog koje je nastala šteta osobi koja traži popravak štete i ako postoji uzročna veza između štetne radnje i štete kao posljedice. Sve navedene pretpostavke moraju biti kumulativno ispunjene, a teret dokazivanja tih pretpostavki je na tužitelju. To znači da ako nedostaje samo jedna od navedenih pretpostavki, nema niti obvezno pravnog odnosa odgovornosti za štetu prema kojem je štetnik dužan popraviti prouzročenu štetu oštećeniku, a oštećenik je ovlašten zahtijevati naknadu štete.

9. Prema čl. 19. ZOO-a svaka osoba ima pravo na zaštitu svojih osobnih dobara, uključujući pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, ugled i čast. Čl. 1046. ZOO-a propisuje da povreda prava osobnosti predstavlja neimovinsku štetu. Čl. 1100. st. 1. ZOO-a propisuje da u slučaju povrede prava osobnosti sud može, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, vodeći računa o jačini i trajanju duševnih boli i straha te o tome da naknada ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom naravi i društvenom svrhom.

10. Stranke su suvlasnici stanova u stambenoj zgradi na adresi u Zagrebu, Ulica Vebera Tkalčevića 44. Tuženica je u relevantnom razdoblju prenijela obavljanje dužnosti predstavnice suvlasnika predmetne zgrade na drugu osobu, a tužitelj tada nije bio suvlasnik predmetnog stana koji je tada bio u vlasništvu njegovih roditelja, dok je on tamo povremeno boravio. Stranke se poznaju od tužiteljevog djetinjstva. Tužitelj je otac bio kum tuženičinom mlađem sinu, a oba su tuženičina sina odrasla zajedno s tužiteljem. U međuvremenu su oba tuženičina sina preminula.

11. Tuženica je 5. veljače 2019. protiv tužitelja podnijela kaznenu prijavu zbog kaznenog djela nametljivog ponašanja iz čl. 140. st. 1. Kaznenog zakona i kaznenog djela oštećenja tuđe stvari iz čl. 235. st. 1. Kaznenog zakona. Rješenjem Općinskog državnog odvjetništva u Zagrebu od 17. travnja 2019. kaznena prijava je odbačena. Tuženica je nastavila kazneni progon kao privatna tužiteljica, a sud je i tu privatnu tužbu pravomoćno odbio. Tužitelju je zbog navedene kaznene prijave upućen poziv za ispitivanje pred policijom i Općinskim državnim odvjetništvom te je kratko pritvoren.

Navedeno nije sporno među strankama, a sud je isto utvrdio u spisu priležuću dokumentaciju.

12. Valja napomenuti da je na temelju uvida u spise Općinskog državnog odvjetništva u Zagrebu posl. broj: K-DO-144/2019 i Općinskog kaznenog suda u Zagrebu posl. broj Kov-595/19, ovaj sud utvrdio da je navedena kaznena prijava bila neposredna i razumljivo predvidiva reakcija tuženice na dugotrajno, ustrajno i raznovrsno uznemiravanje, vrijeđanje i vandaliziranje od strane tužitelja. Iz navedenih spisa proizlazi kako tvrdnje tužiteljice nisu neutemeljene.

13. Iz optužnice od 5. veljače 2019. razvidno je da je tužitelj u razdoblju od ožujka do siječnja 2019. ustrajno i kroz dulje vrijeme na oglasnoj ploči, stubišnim prozorima i ulaznim vratima stambene zgrade flomasterom ispisivao tekstove koji vrijeđaju i uznemiravaju tuženicu te da su isti upućeni isključivo njoj, uspoređujući je s „Karađorđevićima“, nazivajući je „zločinkom“ i koristeći drugi uvredljiv sadržaj. Tužitelj je u studenome 2018. verbalno vrijeđao tuženicu, podsjećajući je na smrti njezinih sinova, dok je u prosincu 2018. tužitelj na stubištu zgrade razbio prozorsko staklo.

14. Tužitelj u svojem iskazu danom na ročištu 26. veljače 2026. nije osporio da je na zajedničkim površinama zgrade ispisivao tekstove upućene tuženici, navodeći da je na svaku „eskapadu“ reagirao dok su drugi stanari bili pasivni. Sam opisuje sukobe u zgradi, pri čemu vlastito postupanje ne dovodi u vezu s provokacijom, nego s legitimnim ukazivanjem na navodni kriminal i nepravilnosti.

15. Navedeni obrazac ponašanja tužitelja nije ostao ograničen na predtraumatsko razdoblje. I za trajanja ovog parničnog postupka, koji je sam pokrenuo, pa tako i u postupku koji su njegovi roditelji pokrenuli pred ovim sudom, tužitelj je nastavio s jednakim obrascem u podnescima upućenim ovom sudu i Poreznoj upravi. Tuženicu opisuje kao „osumnjичenu kriminalku“, koristi izraze „udbo-ustaško-uhljebničkim trabantima i priležnicima“, „milanovečko-banditički nadri-holding“, „zločinački pothvat“ i slične. Sadržaj navedenih podnesaka ovaj je sud razmatrao u ukupnoj ocjeni okolnosti slučaja.

16. Na ročištu održanom 6. srpnja 2026. tuženica je iskazala da tužitelja poznaje od njegova djetinjstva, da je tužitelj pokojni otac bio kum njezinom sinu i da su njezini sinovi u djetinjstvu odrasli zajedno s tužiteljem. Opisala je uvredljive pjesme koje joj tužitelj recitira, poruke na prozorima zgrade te zastrašivanje na putu u bolnicu. Opisuje da kada su ona i njezin suprug, koji se jedva kreće, išli na pregled, da joj je tužitelj vikao da se vide 6. srpnja 2026. te je unatoč svemu izrazila iskrenu volju za mirnim rješenjem spora s obzirom na svoju životnu dob i zajedničku povijest dviju obitelji. Navedeni iskaz ovaj sud u cijelosti prihvaća kao istinit jer je konzistentan, prostorno i vremenski konkretan, ne pretjeruje u opisu tužiteljevog ponašanja te se podudara s dokumentacijom priloženom u spisu.

17. Za vrijeme iskaza tuženice na ročištu 6. srpnja 2026., tužitelja je valjalo opetovano upozoravati da se suzdrži od komentara, i to pod prijetnjom odgode ročišta. Tužitelj se nije suzdržao ni kada je tuženica zazivala uspomenu na tragično preminule sinove. Ovaj je sud tako neposredno imao prigodu promatrati onaj isti obrazac ponašanja koji se opisuje u kaznenom spisu.

18. Štetna radnja na koju tužitelj upućuje jest podnošenje kaznene prijave od 5. veljače 2019. Podnošenje kaznene prijave predstavlja korištenje zakonom predviđenog mehanizma u smislu odredaba Zakona o kaznenom postupku, a pravo svake osobe na pristup državnim tijelima i na zaštitu vlastitih prava i pravnih interesa zajamčeno je čl. 29. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.). Sam odbačaj kaznene prijave rješenjem Općinskog državnog odvjetništva ne može biti dovoljan temelj za zaključak o protupravnosti

njezina podnošenja. Odbačaj prijave nastupit će svaki put kada Općinsko državno odvjetništvo ocijeni da nema dovoljno osnova za pokretanje kaznenog progona, što ne znači automatski da je podnošenje prijave bilo nezakonito ili protupravno. Protivno tumačenje de facto bi zabranilo svako podnošenje kaznenih prijava za koje prijava ne dovede do optužnice, što je u suprotnosti s ustavno zajamčenim pravom na pristup državnim tijelima.

19. Nadovezujući se na navedeno, valja istaknuti da kaznena odgovornost tuženice za kazneno djelo lažnog prijavljivanja iz čl. 304. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19., 84/21., 114/22., 114/23., 36/24. i 136/25.) nije utvrđena ni u kaznenom ni u ovom parničnom postupku. Nasuprot, iz optužnice od 5. veljače 2019., uvida u spis i iskaza stranaka nedvojbeno proizlazi da su radnje opisane u prijavi (ispisivanje uvredljivih tekstova na zajedničkim površinama zgrade, verbalno vrijeđanje tuženice teškim riječima koje su se izravno ticale tragedije njezinih sinova, razbijanje prozorskog stakla) bile stvarne, a ne izmišljene. Dakle, tuženica nije prijavila nepostojeće radnje, već je prijavila radnje koje su se doista dogodile i koje je tužitelj i sam potvrdio, a Općinsko državno odvjetništvo je ocijenilo da one ne dosežu prag kaznenog djela. Štetna radnja stoga ne sadrži nužni element protupravnosti koji je pretpostavka odgovornosti za štetu iz čl. 1045. st. 1. ZOO-a, pa tužbeni zahtjev već stoga valja odbiti u cijelosti.

20. Upravo iz razloga što radnja koja u ovom postupku predstavlja štetnu radnju ne sadrži element protupravnosti, tužbeni zahtjev je odbijen bez daljnjeg ispitivanja ostalih pretpostavki odgovornosti za štetu, s obzirom da sve propisane pretpostavke imaju biti kumulativno ispunjene kako bi postojala odgovornost za štetu, pa izostankom samo jedne od njih, odgovornost za štetu ne postoji.

21. Nadalje, a nastavno na naprijed navedeno utvrđenje valja navesti da tužitelj tijekom postupka nije ničim dokazao pretrpljeni strah i šikanu, povredu prava osobnosti, ugrozu fizičkog zdravlja, kao niti u čemu bi se isti sastojali, pa je ovaj sud utvrdio primjenom odredbe čl. 221. a ZPP-a da je tužbeni zahtjev u cijelosti nedokazan.

22. Kada bi se i drukčije zaključilo o pitanju protupravnosti, tužbeni zahtjev valja odbiti i na podrednoj osnovi, budući da u konkretnom slučaju nisu ispunjene pretpostavke za dosuđenje pravične novčane naknade u smislu čl. 1100. st. 1. ZOO-a. Naime, sud može dosuditi pravičnu novčanu naknadu samo ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, što je diskrecijska ocjena koja podrazumijeva pozitivno utvrđenje da su ispunjeni kvalitativni i kvantitativni uvjeti za dosudu, a koje u konkretnom predmetu nisu ispunjeni.

23. Prema nalazu i mišljenju Klinike za psihijatriju Vrapče, liječnika vještaka doc. prim. dr. sc. Miroslava Hercega (listovi 116-134 spisa), relevantne psihičke smetnje opisuju se kao laka povreda prava osobnosti na duševno zdravlje, kvantitativno do 10% duševnog integriteta. Utvrđeni simptomi (tjeskoba, nesigurnost, povreda ugleda i časti, zabrinutost od ponovnog prijavljivanja, gubitak sigurnosti u interpersonalnim relacijama) ne ispunjavaju kriterije za dijagnostiku bilo kojeg psihičkog poremećaja i ne utječu jače na kvalitetu života. Tužitelj nije potražio psihijatrijsku ni liječničku pomoć, nije uzimao ikakve lijekove, a u spisu ne postoji nikakva medicinska dokumentacija. Tužitelj je, prema nalazu vještaka, za cijelo relevantno razdoblje uredno funkcionirao u svakodnevnim relacijama na radnom, socijalnom i obiteljskom planu. Smetnje su reaktivne naravi i vještak zaključuje da je realno očekivati da će se s protokom vremena prorijediti, a najvjerojatnije i potpuno nestati, jer da sam ispitanik pokazuje pozitivna prognostička očekivanja iz toga što i ne posjećuje psihijatra niti uzima bilo kakvu terapiju.

24. Nadalje, vještak je kod tužitelja postavio primarnu dijagnozu paranoidnog poremećaja ličnosti kao poremećaja koji je preegzistentan u odnosu na traumatski događaj od 5. veljače 2019. Paranoidni poremećaj ličnosti jest dugotrajni model nepovjerljivosti i sumnjičavosti u kojemu se tuđi motivi interpretiraju kao zlonamjerni; taj model počinje od rane odrasle dobi i pervazivan je te nefleksibilan. Osobe s ovim poremećajem pretpostavljaju da će ih drugi iskoristiti ili im naškoditi čak i kada za to nema dokaza, sumnjaju da drugi kuju zavjere, osjećaju duboke i nepovratne povrede čak i kada za njih nema objektivnog dokaza te ne žele oprostiti uvrede za koje smatraju da su im nanesene. Vještak izričito utvrđuje da je ova dijagnoza primarna u odnosu na psihičke smetnje koje se povezuju s traumatskim događajem koji je predmet postupka te da zaostajanje razdražljivosti, ispadi ljutnje i gnjeva te paranoidne interpretacije većim dijelom proizlaze iz primarne strukture ličnosti tužitelja, a ne iz tuženičine radnje. U psihologijskom testiranju utvrđene su paranoidnost, nepovjerljivost, pretjerana interpersonalna osjetljivost, rigidnost, narcisoidnost, latentna agresivnost, slaba samokontrola, niži prag tolerancije frustracije te smanjena kritičnost uz mogućnost psihotičnih dekompenzacija.

25. Uz sve navedeno, ovaj sud ocjenjuje da dosuđivanje pravične novčane naknade u ovom predmetu ne bi bilo spojivo s naravi i društvenom svrhom toga instituta u smislu čl. 1100. st. 2. ZOO-a. Tužitelj je sam, ustrajno i kroz dulje vremensko razdoblje, uvredljivim natpisima, teškim verbalnim uvredama koje su se izravno ticale tragedije obitelji tuženice te vandalizacijom zajedničke imovine, neposredno izazvao kaznenu prijavu čije posljedice sada uzima kao osnovu za naknadu. Zaključak je suda da tužitelj sam sistematično provocira, vrijeđa i uznemiruje drugu osobu, a zatim traži naknadu za reakciju te iste osobe, stoga potraživanje nije spojivo s društvenom svrhom instituta pravične novčane naknade koji ima za cilj zaštitu onih koji su trpjeli štetu bez vlastite krivice, a ne nagrađivanje tužiteljske aktivnosti osobe koja je sama generirala sukob.

26. S obzirom na sve navedeno, podnošenje kaznene prijave kao korištenje zakonom zajamčene mogućnosti koje ne sadrži element protupravnosti, tužiteljev pretežan i neposredan doprinos nastanku štetnog događaja, minimalnu objektivnu težinu utvrđene povrede bez ikakve medicinske dokumentacije i bez ikakvog utjecaja na životno funkcioniranje, primarnu dijagnozu paranoidnog poremećaja ličnosti kao dominantni generator opisane simptomatologije te nesukladnost dosuđenja s naravi i društvenom svrhom instituta, ovaj sud zaključuje da u predmetu nisu ispunjene pretpostavke odgovornosti za štetu iz čl. 1045. ZOO-a, a podredno da težina povrede i okolnosti slučaja ne opravdavaju dosuđenje pravične novčane naknade u smislu čl. 1100. st. 1. ZOO-a, pa je tužbeni zahtjev valjalo odbiti u cijelosti kao neosnovan, te je odlučeno kao u izreci pod toč. I/.

27. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1. ZPP-a.

28. Tuženici je u svezi zastupanja po ovlaštenom punomoćniku odvjetniku priznat trošak za sastav odgovora na tužbu prema Tbr. 9/1 važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23., dalje: Tarifa) -100 bodova te za zastupanje na 4 ročišta (15. svibnja 2023., 6. studenog 2025., 6. veljače 2026. i 6. srpnja 2026.), prema Tbr. 9/1- svako po 100 bodova. Ukupno je tuženici priznato 500 bodova što uzimajući u obzir vrijednost 1 boda od 2,00 EUR (prema Tbr. 54. Tarife) i uvećano za PDV od 25% (Tbr. 46.) iznosi 1.250,00 EUR, tako da ukupno dosuđeni parnični trošak tuženici iznosi 1.250,00 EUR (toč. II/ izreke).

29. Odluka o zateznim kamatama, koje su tuženici na dosuđeni iznos troška priznate od dana presuđenja pa do isplate, temelji se na odredbama čl. 151. st. 3. ZPP-

a i čl. 29 st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05., 41/08. i 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23., dalje ZOO).

30. Tuženici nije priznat zatraženi trošak za pristup na ročište 8. rujna 2021. jer je na istom doneseno rješenje o zastoju na suglasan prijedlog stranaka, a što su isti mogli predložiti podneskom prije održavanja ročišta. Također, tuženici nije priznat zatraženi trošak za pristup na ročište 4. listopada 2021. jer na isti nije pristupio njen punomoćnik iako uredno pozvan. Tuženici nije priznat zatraženi trošak za pristup na ročište 8. rujna 2021., jer iz e-spisa, a i iz uvida u fizički spis nema dokaza da bi tada bilo održano ročište u ovom predmetu.

31. S obzirom da je tužitelj u cijelosti izgubio predmetni spor, to je odbijen kao neosnovan njegov zahtjev za naknadu parničnog troška (toč. III/ izreke).

U Zagrebu 27. kolovoza 2026.

Sutkinja:
Zrinka Berečki

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa presude ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi pisano, putem ovog suda Županijskom sudu.

DNA:

1. tužitelju
2. tuženici po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088c-38f8d**

Kontrolni broj: **0f42a-05010-76d12**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.